25 de març: L'Anunciació del Senyor

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,26-38): I en el mes sisè l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a una ciutat de la Galilea, anomenada Natzaret, a una verge, esposada amb un home de nom Josep, de la casa de David; i el nom de la verge era Maria. I entrà on era ella, i li digué: «Salve, plena de gràcia, el Senyor és amb tu!». Però ella, torbada amb aquestes paraules, considerava quin podia ser el sentit d'aquesta salutació. I l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu. Vet aquí que concebràs en el teu si, i infantaràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús (...). I digué Maria: «Vet aquí l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula». I l'àngel es retirà de davant d'ella.

L'Anunciació: "I l'àngel es retirà de davant d'ella"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en la festa de l'Anunciació, meditem l'última frase de la narració de Lluc: "I l'àngel es va retirar". El gran moment de l'encontre amb el missatger de Déu, en el que tota la vida canvia, passa, i Maria resta sola amb una tasca que, en realitat, supera tota capacitat humana.

Ja no hi ha àngels al seu voltant... Ella ha de continuar el camí que travessarà per moltes foscors, començant pel desconcert de Josep davant del seu embaràs, passant pel moment en què els propis familiars declaren que Jesús "estava fora de si" (cf. Mc 3,21; Jn 10,20), fins la nit de la creu. En aquestes situacions, quantes vegades Maria haurà tornat interiorment al moment en què l'àngel de Déu li havia parlat! Quantes vegades haurà escoltat i meditat aquella salutació: "Alegreu-vos, plena de gràcia", i sobre la paraula tranquil·litzadora: "No tinguis por".

—L'àngel marxa, la missió roman, i juntament amb ella madura la proximitat interior de Déu, l'íntim veure i tocar la seva presència.

"Jesús nonat" il·lumina la vida al ventre de la mare

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui el Sí de Maria obre la porta a un llarg camí: el del Fill de Déu entre nosaltres. Aquest esdeveniment canvia radicalment l'existència humana: el Senyor assumeix la nostra vida i l'eleva a l'ordre sobrenatural. "Jesús nonat" il·lumina també la vida de la persona al ventre de la seva mare: s'obre una nova perspectiva per a considerar l'origen i el desenvolupament de la nostra vida.

Tendresa, esperança, paciència: sense aquestes tres actituds no es pot respectar la vida i la creixença del nen nonat. La tendresa ens compromet, l'esperança ens llança vers el futur, la paciència acompanya la nostra espera en el cansí pas dels dies. Quan aquestes actituds no hi són presents, aleshores el nen passa a ser un "objecte", allunyat del seu pare i de la seva mare, i moltes vegades "quelcom" que molesta, algú intrús en la vida dels adults.

—Des del si de la seva Mare, Jesús accepta córrer tots els riscos de l'egoisme. Demanem a Maria tendresa, esperança i paciència per tal de custodiar tota vida humana.